

Dragi učenci!

Pošiljam vam zadolžitve za **petek**, 17. 4. 2020

šport	Glej navodila učiteljice Damjane
slovenščina	Napotki za video klic
matematika	Masa - tona
naravoslovje in tehnika	Kraljestvo rastlin
NIP - nemščina	Glej navodila učitelja Jake
Domače branje	Lukey in njegov škorec

1. ura – ŠPORT

Danes boste potrebovali izkušene soigralce. Predlagam očija, bratca, sestrico, tudi mamica bo prišla prav;). Potrebuješ še žogo, ki jo lahko držiš v eni roki.

Vaje podajanja z rokometno žogo:

- podajaš si na mestu,
- podajaš si v gibanju, izmikanju,
- podajate si v igri pepček (eden prestreza podano žogo).

Vaje za strel:

- strel v točko (izbijanje predmeta) iz mesta, brez gibanja,
- strel v točko (izbijanje predmeta) po odzivu iz ene noge,
- strel v točko po teku (izvedeš kratek tek brez vodenja, se odrineš z levo nogo, dvigneš desno roko visoko v zrak, ko si v zraku s celim telesom vržeš v določeno točko in po podaji doskočiš nazaj na levo nogo). Tako gibanje velja za desničarje. Kdor dela z levo roko, ves postopek zamenja: odziv desna noga, zamah leva roka, doskok desna noga.

Če imate zunaj prostor in si lahko pripravite manjši namišljen gol, poskušate streljati na gol. Tvoji soigralci in pomočniki pa ti pri tem pomagajo. Lahko se igrate podajanje in lovljenje žoge. Tekmujete lahko tudi v ciljanju (podiranje kegljev, žog, vedra, zaboja...)

V spodnjem posnetku boš našel ideje za podajanje in strel. Bodi pozoren na tehniko:

- pravilna drža žoge z odprto dlanjo,
- lovljenje žoge z obema rokama,
- dvignjena roka - komolec v višini ramena,
- komolčni zamah pri podaji in zaključek gibanja roke po izmetu.

[Video](#)

Izdelava domače žoge:

- iz papirja (to že znate iz šolskih klopi): zmečkaš večjo količino odpadnega mehkega papirja in ga oblepiš s selotejpom;
- iz najlonske nogavice (prosi mamico zanjo): v najlonsko nogavico natlači odpadno blago ali vato ali drug mehek material, potem jo zavežeš in zašiješ.

Bi rad izvedel kaj več o rokometu? Na tej [POVEZAVI](#) boš našel nekaj zanimivih informacij.

2. ura - SLOVENŠČINA - Napotki za video klic

Pa smo pri koncu petega tedna našega učenja na daljavo. Današnja ura slovenščine bo drugačna in namenjena tudi staršem. Vsi se že malo pogrešamo, kajne?

Zato bom v naslednjem tednu začela z vami stopati v stik tudi preko video klicev. To bom izvajala preko spletne aplikacija **Skype**.

Skype je aplikacija, ki omogoča brezplačne video pogovore in klepete tako preko osebnega računalnika kot tudi preko mobilnih telefonov.

Starši, kakšna je torej vaša naloga?

Prosim, da na vaše osebne računalnike, ki jih otroci uporabljajo, namestite program Skype in otroku kreirate uporabniški račun. Lahko ga odprete tudi pod psevdonomim (v tem primeru mi morajo učenci v prvem sporočilu napisati svoje ime, da bom vedela kdo se skriva pod imenom »Kekec123«). Ko kreirate račun, poiščite na Skypu mene in mi pošljite kratko sporočilo, da bom ustvarila skupino stikov učencev 4. b. Sama imam račun odprt pod svojim lastnim imenom in priimkom in sicer: matejahribar. Prilepljeno imam tudi svojo fotografijo, da boste moj račun zagotovo prepoznali, jo lahko vidite spodaj.

Da učenec sodeluje v video klicu, mora imeti njegova naprava, skozi katero dostopa, kamero in mikrofona (vsi prenosniki to že imajo), lahko pa uporablja tudi slušalke z mikrofonom (od mobitela).

Kako bodo video klici potekali?

Z video klici (najprej individualno z vsakim učencem, nato že v večjih skupinah) bom pričela v ponedeljek. Na voljo bo več terminov za prvi pogovor. V prvem sporočilu, ki mi ga boste poslali, napišite termin, ki vam najbolj ustrežata. Ko bom prejela vsa vaša sporočila, vam bom poslala povratno informacijo, kdaj točno bom »poklicala« vašega otroka. V dogovorjenem terminu mora imeti otrok prižgan računalnik in zagnano aplikacijo Skype, nato pa počaka, da ga pokličem. Če otrok ne pozna programa, prosim, da je ob prvi komunikaciji z mano prisotna tudi odrasla oseba, ki bo otroku po potrebi pomagala pri vzpostavitvi komunikacije in pri rokovanju s programom.

Termini: PONEDELJEK: 12.00 – 14.00

18.00 – 19.00

Upam, da nam bo uspelo in se v naslednjem tednu vidimo in slišimo!

3. ura: **MATEMATIKA – Merjenje: Masa - tona**

Danes boste spoznali največjo mersko enoto za merjenje mase tona - t.

Koliko po vašem mnenju tehtajo: avto, kolo, tovornjak, ladja, lokomotiva, ...razvrstite jih po teži od najtežjega do najlažjega.

Kateri predmeti tehtajo več kot 1 t – poimenujte jih.

Kje bi uporabili mersko enoto t, da bi povedali, koliko tehta? Velike količine tovora: pšenica, cement, pesek, ...

Odprite učbenik za matematiko na strani 74. **Ustno reši** naloge na isti strani 1, 2, 3.

Oglejte si videoposnetek, v katerem so prikazani medsebojni odnosi enot za maso.

<https://drive.google.com/file/d/16Vk8lvEYSymzWLgblJUf04d73lzquC2c/view>

Prepiši v zvezek za matematiko.

Merjenje mase

Maso merimo z različnimi tehnicami v gramih, dekagramih, kilogramih in tonah.

Maso zapišemo z merskim številom in mersko enoto.

mersko število - 5   kg – merska enota

$$1 \text{ kg} = 100 \text{ dag}$$

$$1 \text{ dag} = 10 \text{ g}$$

$$1 \text{ kg} = 1000 \text{ g}$$

$$1 \text{ t} = 1000 \text{ kg}$$

Nalogo 5 v učbeniku na strani 74 reši v zvezek.

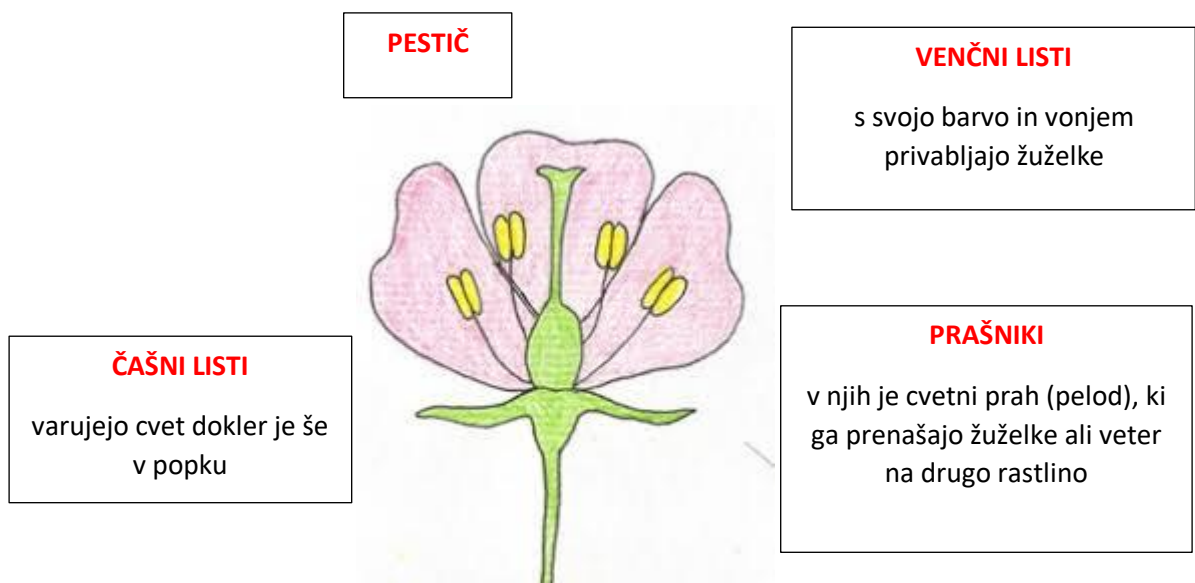
4. ura – NARAVOSLOVJE IN TEHNIKA

Ustno odgovorite na naslednja vprašanja:

1. Kje lahko rastline rastejo?
2. Kaj lahko raste pri rastlini pod zemljo pa ni korenina? (pomagajte si z učbenikom na strani 67)
3. Kateri so sestavni deli rastline?
4. Čemu služi cvet/list/korenina/steblo?

Vam je bila zgodba čebelice Klare všeč? Spoznali ste, zakaj so čebele pomembne za vsa živa bitja. Danes se bomo bolj podrobno učili o cvetu. Torej tistem delu rastline, ki privablja žuželke in poskrbi za razmnoževanje.

V zvezek napišite naslov **CVET** in prerišite spodnjo sliko (prilepite cvet in opišite sestavne dele).

Cvet je torej tisti del rastline, ki poskrbi za razmnoževanje (da nastane nova rastlina).

Najprej pa morajo žuželke ali veter prenesti cvetni prah iz ene rastline na drugo. In to imenujemo **OPRAŠITEV**. Ko je oprашitev opravljena, pa se v cvetu začne razvijati plod, v plodu pa se nahaja seme.

Zapis v zvezek:

OPRAŠITEV je prenos cvetnega prahu iz ene rastline na drugo. To lahko opravijo **ŽUŽELKE** (žužkocvetke) ali **VETER** (vetrocvetke).

Med vetrocvetke spadajo trave, žita, iglavci in nekateri listavci. Žužkocvetke pa prepoznamo po lepih dišečih cvetovih.

Za konec pa si oglejte še posnetek, ki predstavlja soodvisnost rastlin in živali.

<https://www.youtube.com/watch?v=xHkg1edcbk4>

Lukec je zijał. Afrika? To ime mu je zbuvalo vrsto pisanih podob in predstav. Puščave, gozdovi, velike reke in jezera. Zamorci, levi, tigri, sloni, žirafe in noji. . . Same čudovite, grozne, a vendar lepe stvari.

Afriško obrežje je bilo pusto in samotno. Niti sledu o levih, slonih in golih zamorcih s sulicami.

Škorec, ki je bil popolnoma ozdravel, je bil bolj razposajen kot prej. Družil se je s potniki in pobiral besede vseh mogočih jezikov, kar jih je mogel ponoviti. Ni jemal samo posladkov, kradel je vse mogoče reči, kar se je le dalo zgrabiti s kljunom.

Lukec je vračal tatinsko blago in karal škorca. A ta se ni mnogo zmenil za to. Če je kateri izmed izseljencev pogrešil karkoli in ni mogel najti, naj je bila pipa ali knjiga, je dolžil škorca.

»Klepec mi je odnesel. Kje je Klepec?«

Klepec je bil vsega kriv. Lukcu to ni bilo po volji, ker je moral neprestano paziti nanj. . .

Parnik se je oddaljil od Gibraltarja. Zopet je bila vseokrog sama voda. . .

Lukec je opazil, kako škorec venomer oprezuje okoli nekega gospoda, ki se je vkrcal v Marseillu. Vsak dan je bral iz neke debele knjige. Naočnike je hranil v živo pisanem, bleščečem tulcu, ki ga je polagal poleg sebe na klop.

Gospod je bil zamaknjen v branje, škorec pa je stal pred njim. Opazoval ga je zdaj z ene, zdaj z druge strani. Zanimal ga je zlat obesek na verižici. Morda tudi prstan na roki, ki se je ves lesketal. . . Poskočil je na klop in opazil tulec. V hipu ga je popadel s kljunom in zbežal. Z naglimi skoki jo je pobrisal v skrajni kot krova, da bi nemoten užival pisani plen.

Lukec je stopil za njim.

»Klepec, daj tisto sem!«

Škorec ga je bežno pogledal, nato je potresel z repom, kot bi hotel reči: »To pot me pa ne boš!« Poskušal ga je skriti.

»Boš dal!« je sikal Lukec.

Nak, škorec je bil odločen, da tulca ne bo dal. Njegov bo. Stekel je s tulcem v kljunu in se ni več ozrl ne ustavil. Hitel je, ker je slišal Lukčeve korake tik za seboj, in skočil v notrajnost parnika. Toda ni zavil ne v spalnico ne v jedilnico, temveč je krenil mimo kuhinje v prepovedani prostor. Že se je znašel v temačnem hodniku, kamor je bila Lukca že enkrat gnala radovednost.

Naprej ni mogel. Vsa vrata so bila zaprta. Stisnil se je k steni, vrgel plen na tla in stopil nanj.

»Daj sem!«

»Bedak!«

Klepec je bil svojeglav, ni maral popustiti. Popadel je tulec in se hotel z njim skriti za kupe vrvi, rešilnih pasov in platna.

Izenada je odskočil, kakor da se je nečesa prestrašil. Izpustil je tulec, obračal glavo v temni kot in kričal iz vsega grla. Vpil je vse besede, kar jih je znal, oponašal vse živali, kakor da se je odprl zverinjak.

Lukec se je začudil. Kaj mu je? Klepec je planil h kupu platna in udaril s kljunom po njem. Nato je znova odskočil in se stisnil k steni.

Tedaj se je iz mraka, izpod platna, dvignila dolga, koščena roka. Skrčeni prsti so iskali, kakor da bi hoteli zgrabiti škorca.

»Potepin! Bedak!«

Lukec še nikoli ni občutil take groze. Zakričal je iz polnega grla in koj zopet utihnil. Strah mu je vzel glas.

Strašna bela roka je izginila. Pod platnom se je nekaj zganilo. Prikazala se je glava, nato človek do pasu. Bil je bled in ves razkuštran, grda kletev mu je priletela iz ust.

Lukčev krik so slišali prav v kuhinjo. Vstopil je častnik, za njim sta stala dva mornarja. Medtem se je neznanec ves izkopal iz kupa platna in rešilnih pasov, gledal srdito in si gladil sivo obleko.

Lukey ga je spoznal. Bil je možak, ki je bil po vrvi priplezal na ladjo. Spomnil se je dolgina. Obšel ga je tak strah, da je popadel škorca in tulec ter mimo mornarjev zbežal na krov. . .

Lukey ni vedel, kaj vse to pomeni, in se je ves prestrašen oziral okrog sebe. Dolgin je bil nekam izginil. Potniki so se živo vznemirili. Sprva so le šepetali, nato so glasno govorili in pri tem pogledovali na Lukca in na škorca.

Prišel je neki častnik, poiskal Lukca in vzel s seboj Slokarja za tolmača.

»Jej, kaj si pa zopet naredil!« je vzkliknila mati.

Saj Lukey ni vedel, kaj je storil. Srce mu je razbijalo, ko je stal pred kapitanom ladje. Sprva ni našel glasu ne besede. Le polagoma se mu je razjasnilo.

Škorec je odkril potnika, ki je bil brez voznega in potnega lista naskrivaj prišel na parnik. Skril se je in tako prebil dva dni. Zdaj so ga zaprli. V Lizboni ga bodo izročili policiji.

Lukey se je olajšan oddahnil. Skrivnost, ki ga je težila že več dni, se je sama od sebe razodela. Ne vsa. Tega nihče ni vedel, kdo je neznanecu pomagal priti na ladjo. Ta mu je bržkone tudi prinašal hrano. Toda že misel na dolginove ostre, preteče oči mu je branila, da bi govoril. Bal se ga je. Povedal pa je, kaj je videl v Marseillu.

»Pa zakaj nisi tega prej povedal?« ga je vprašal kapitan.

»Ker sem se bal. . . ker bi ne smel tja dol. . .«

Kapitan se je zasmel.

»Tudi danes bi ne smel,« je dejal. »Pa je le prav, da si šel. Slep potnik — veš, tako pravimo tistim, ki se vtihotapijo na ladjo — je Portugalec. Hudodelec je, že dvakrat izgnan iz Ame-

rike.« Vzel je iz listnice velik bankovec in ga položil pred Lukca.
»To je zate, ker si ga odkril.«

»Saj ga je Klepec,« je rekel Lukec.

»Torej Klepec,« se je smehljaj kapitan. »Ti si pa njegov gospodar. Le vzemi!«

Lukcu je kar plesalo pred očmi. Tako velikega bankovca še nikoli ni imel v rokah.

»Vidiš,« mu je rekel Slokar, »tvoj škorec je le nekaj vreden...«

Medtem so bili potniki že dobili kosilo. Marjeta je sedela pred štirimi krožniki in čakala. Ko se je Lukec vrnil, ga je pogledala, kakor da pričakuje nekaj hudega. Kaj so mu hoteli?

»To je zaslužil Klepec,« je dejal Lukec sijočega obraza in pokazal bankovec.

Marjeta je strmela. Kar ni mogla verjeti. Poslej ni več našla besede graje za škorca.

Po kosilu se je hotel Lukec nekoliko sprehoditi po krovu, ko je nenadoma trčil na dolgina. Prej je nekam izginil, a zdaj se je nenadoma prikazal pred njim. Bolščeče ga je gledal in stiskal ustnice, nato mu je pomignil z roko.

»Pridi z menoj! Ti bom nekaj povedal.«

Lukec se je preplašen ozrl. Prišlo mu je, da bi zavpil, a mu je strah pred dolginom zadrnil grlo. Noge so se mu šibile, vendar je ubogljivo stopil za dolginom.

Ta ga je potegnil v kot pri dimniku, kjer ju nihče ni mogel videti. Dvignil je težko, debelo pest in jo Lukcu pomolil tesno pod brado.

»Ali jo vidiš?« ga je vprašal s stisnjenimi zobmi in z grozeče priprtimi očmi. »Če le golsneš. . . če le zineš. . . jo boš okusil. . .«

Lukcu je bilo strašno pri srcu. Že po dolginovem glasu in očeh je spoznal, da se s tem človekom ni šaliti. Rekel bi bil kaj, a si še dihati ni upal.

»Zdaj veš,« je dejal dolgin, se obrnil in odšel.

Lukec je gledal za njim. Dolgo se ni ganil, kakor da je od strahu ves ohromel. Nato je stopil do ograje in se zagledal v valove. Od prestane groze so se mu solze nabrale v očeh.

